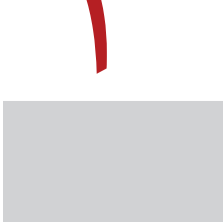
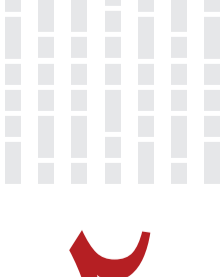
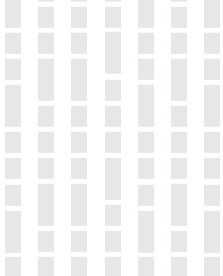
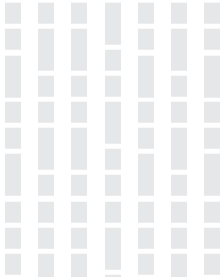
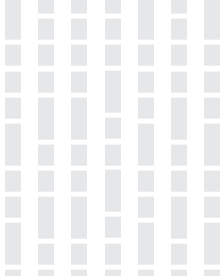
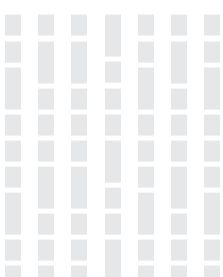

روز قضا

دوشنبه ۱۰ مهر ۱۴۰۲
شمارهٔ ۳۹۷۱

www.fdn.ir

FARHIKHTEGANDAILY

خارج از مصلحت

علی مزروعی خبرنگار گروه نقد روز

فره‌بخندگان طرح «الزام به ثبت رسمی معاملات اموال غیرمنقول»، که قرار بود از حجم دعواهای تحمیل شده به قوه قضائیه بکاهد اکنون خود به کلاف سردرگمی تبدیل شده که نه تنها کمکی به کاهش دعواهای مردم نکرده بلکه سطح این دعوها را به نهادهای تصمیم‌گیر ارتقا داده است. پس از اظهارات غضنفرآبادی رئیس کمیسیون قضایی مجلس که نسبت به تعلل در بررسی مصوبه ابطال قولنامه‌ها گلایه کرده بود روز گذشته آملی‌لاریجانی در اظهارنظری صریح نسبت به انتقادهای مطرح شده در مورد مجمع واکنش نشان داد و مطالبی که در رسانه‌ها در مورد تعلل مجمع مطرح می‌شود را فضا‌سازی و توهین عنوان نهاد.
دعوی چندساله بر سر مصوبه ابطال اسناد عادی نهایی‌ها به توصیه تأکید ری‌ رهبر انقلاب در اوایل تیر ماه برای تصویب آن انجامید. از زمان این توصیه تاکنون سه ماه گذشته و در این سه ماه افکار عمومی که به ویژه بعد از توصیه رهبر انقلاب مطالبه کنار گذاشته شدن اسناد عادی را دارد چیزی جز دعوهای رسانه‌ای مشاهده نکرده است. دعو‌هایی که بهتر بود در فضای غیررسانه‌ای پیگیری می‌شد و به جای آن مسیر بررسی طرح و چرایی طولانی شدن روند بررسی آن از جانب مسئولان امر در رسانه‌ها تشریح می‌شد تا افکار عمومی که نسبت به طولانی شدن اتخاذ یک تصمیم درست ملتبه و گلایه‌مند است؛ التهاب بیشتری را بابت رسانه‌ای شدن دعوهای مسئولان امر متحمل نشود.

دعوی علی مسئولان بر سر اسناد عادی

سه شنبه هفته‌گذشته رئیس کمیسیون قضایی مجلس در آنتن زنده تلویزیون از تعلل مجمع تشخیص مصلحت نظام در بررسی طرح «الزام به ثبت رسمی معاملات اموال غیرمنقول» این‌گونه گلایه کرد: «بعد از فرمایش مقام معظم‌رهبری پیشرفت‌هایی وجود داشت و دوستان در حال انجام امور بودند و کار تقریباً در حال اتمام بود که خبرهایی شنیدیم که خیلی نگران‌کننده است و آدم را غصه دار می‌کنند؛ البته صحت و سقم آن باید بررسی شود. مقام معظم‌رهبری بیان فرمودند که اگر مجمع تشخیص مصلحت، مصلحت یقینی مورد نظر حقیر را تصدیق نمی‌کند به تشخیص خود عمل کند. غضنفرآبادی تیغ صریح نقد خود را این‌گونه به صورت اعضای مجمع کشید: «این سخن آتش به جان آدم می‌اندازد، خدا کند این مساله غلط باشد و خدا کند چنین چیزی اتفاق نیفتاده باشد ولی اگر این اتفاق افتاده باشد، دوستان ما چه جویی می‌دهند و جواب خدا را چه خواهند داد؟ چه می‌خواهند بگویند و نسبت به این نظر مقام معظم‌رهبری چه حرفی دارند.» پس از این اظهارات بار دیگر توجه رسانه‌ها و افکار عمومی به عد مصوب‌ب طرح «الزام به ثبت رسمی معاملات اموال غیرمنقول» جلب شده و در همین راستا انتقاداتی در مورد عملکرد مجمع مطرح شد.
روز یکشنبه آملی‌لاریجانی ، رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام به تندی به این انتقادات واکنش نشان داد. لاریجانی انتقادات مطرح شده را تلاش برای فضا‌سازی و تحمیل نظر به مجمع توصیف کرد و ضمن دروغ خواندن اظهارت غضنفرآبادی این‌گونه پاسخ و او را داد: «کسی که ردای پیغمبر پوشیده باید دروغ بگوید؟ ما معطل کردیم طرح را؟ پس این جلسات چه بوده؟ ما مخالف نظر ایشان نامه نوشتیم، جلسه گذاشتیم، مصوبه نوشتیم؟ چرا دروغ می‌گویید؟ لاریجانی در ادامه ماجریی که غضنفرآبادی به آن پرداخته بود را این‌گونه تشریح کرد: «مانه‌نامه‌ای داشتیم نه جلسه‌ای داشتیم، عده‌ای از فضلا در حوزه علمیه قم آدم‌های متدین و دغدغه‌مند، دور هم جمع شدند، مطالب طرح را دیدند، با کمیسیون حقوقی و قضایی مجمع جلسه گذاشتند با پژوهشگاه شورای نگهبان جلسه گذاشتند، با خود کارشناسانی که ادعاهایی داشتند، جلسه گذاشتند، در میان خود فضلام بحث کردند، به نظر من مجموعه خیلی خوبی زحمت کشیدند، بعضی از ادعاهای این افراد وارد کردند. مثلاً همین آقای گوید هیچ جای دنیا اسناد غیررسمی حجت نیست، این بندگان خدا زحمت کشیدند و گفتند این حرف خلاف است. در ذیل نامه‌شان وقتی آن پیشنهاد را دادند، نوشتند که با این همه نظر قهقی و رهنمودهای حضرت عالی از رهبر انقلاب آبرای ما و همه مسئولان نظام، ملاک عمل می‌باشد، چه کنند؟ حتی رئیس قوه هم نظرش بر بطلان نبود، کاری به آن ندارند. آقای محسنی می‌گفتند هم در جلسه جامعه مدرسین توضیح دادند هم در کمیسیون حقوقی مکرر

خارج از مصلحت

گفتند ما در واقع کاری به بطلان معامله نداریم، می‌گوییم که در دستگاه قضایی اگر کسی سند رسمی نداشت، ما در مقابل اسناد رسمی، دعوی او را نپذیریم. این هم البته به حسب حکم اولیه شرع مشکل است اما خیلی فرق می‌کند تا اینکه شما کل معاملات را که ۱۲۰۰ سال قهقا در کتب قهقی حکم کرده‌اند به این صحیح است شما بگویید باطل است. این بردارانی که زحمت کشیدند و نامه به محضر حضرت آقا دادند، آقا نامه را به ما ماندانند به اینها دادند. آنها در نامه گفتند به نظر ما یک دلیل‌هایی می‌آید اما نظر شما محکم است. آقا فرمودند اگر نظر قطعی مرا مجمع قبول ندارد، نظر قطعی خودش را بدهد.»

صادق لاریجانی در ادامه بخش دیگری از بیانات رهبر انقلاب را که غضنفرآبادی در مصاحبه تلویزیونی خود به آن اشاره نکرده بود این‌گونه تشریح کرد: «آقا فرمودند بسمه تعالی، اولاً مقصود اینجانبی عدم اعتبار اسناد غیررسمی در مخاصمات و مرافعات است و ناظر به بطلان معامله نیست. حالاً از این بالاتر، در واقع این دستورالعمل به قوه قضائیه است که در مخاصمات و مرافعات، دعوا را نپذیرند. پس اگر طرفین معامله مخاصمه ندارند و به قوه قضائیه مراجعه نمی‌کنند، معامله حتی بدون سند غیررسمی معتبر است، یعنی اسناد سند غیررسمی هم نمی‌خواهد نه اینکه سند رسمی نمی‌خواهد، چرا؟ شرایط و صحت معامله داشته باشد، معتبر است. در بن دوم فرمودند و یک قدم جلو رفتند و گفتند اسناد عادی که قطعیت آنها محرز است و مثلاً مهر و امضای مقطوع به علما و معتمدین در ذیل آنهاست از این حکم به خارجند.»

دعو‌های رسانه‌ای زخم دو انمی‌کند

برای مردمی که بالارفتن از پله‌های دادسرا برای تعیین تکلیف مالکیت شان آنها را کلافه کرده، بیش از آنکه اهمیت داشته باشد در دعوی مجمع و مجلس و شورای نگهبان کدام یک مقصر و کدام یک مقنند، این امر اهمیت دارد که ببینند آیا این نهادها در نهایت تصمیمی خواهند گرفت که مشکل آنها را حل کند؟ حجم انبوه اسناد عادی که هر روز نیز بر تعداد آن افزوده می‌شود حاصلی جز ایجاد محیط امن برای پولشویی، کلاهبرداری، افزایش دعو‌ها در دادگاه‌ها و طولانی شدن روند اعاده دادرسی هانداشته است. این چالش‌ها باعث شده تا هرچه سریع‌تر تعیین تکلیف کردن اسناد عادی امری ضروری به نظر برسد. اگرچه بررسی این طرح ممکن است اختلاف نظرانی را نیز به وجود بیاورد اما باید به افکار عمومی بعد از چندین سال از ارائه طرح این حق را داد که حوصله شنیدن دعو‌های طرفین رانداشته و نتیجه نهایی

موضع جدید آیت‌الله آملی لاریجانی رئیس مجمع تشخیص مصلحت درباره قولنامه‌ها، کمکی به حل چالش اجتماعی موجود نمی‌کند

خارج از مصلحت

رامطالبه کنند به همین جهت نیز نهاد‌های تصمیم‌گیر علاوه بر تسریع روند بررسی باید در مورد چالش‌های موجود و راه‌های حل آن نیز به افکار عمومی توضیح داده و مانع از این شوند که مردم با گمان اینکه به نیازهای آنها این توجهی می‌شود نسبت به اصلاح فرآیندها ناامید شوند.
چهره‌هایی همچون غضنفرآبادی و آملی‌لاریجانی اما به جای اتخاذ چنین رویه‌ای مسیر علنی کردن دعو‌های غیرفتی و مقصر‌نمایی یکدیگر را در پیش گرفته‌اند. مسیری که آورده‌اش هر چه باشد حل شدن مسائل اساسی مردم و تزریق امید به جامعه نیست.

طبق گفته آملی لاریجانی رهبر انقلاب موضع قطعی خود را تکرار کردند

رهبر انقلاب ششم تیر ماه در دیدار با کارکنان قوه قضائیه پیگیری طرح «الزام به ثبت رسمی معاملات اموال غیرمنقول» را این‌گونه مورد تأکید قرار دادند: «خیلی از فسادها در مورد اموال غیرمنقول، از همین معاملات غیررسمی و معاملات عادی به وجود می‌آید، باید جلوی این گرفته بشود. و واقعاً اینجوری است که اگر علاوه‌بر فرض از دیدگاه شورای محترم نگهبان یک اشکالی هم این قانون مجلس داشته باشد، مصلحت قطعی نظام و کشور در این است که این قانون دنبال بشود؛ یعنی این شیوه‌ای که الان رایج است که دو خط بنویسند، منتقل کنند و مانند اینها، خودش منشأ فسادهای بزرگ است.» پس از این اظهارات غضنفرآبادی روایتی تأیید‌نشده را نقل کرد که مطابق آن رهبر انقلاب خطاب به اعضای مجمع گفته‌اند: «اگر مجمع تشخیص مصلحت، مصلحت یقینی مورد نظر حقیر را تصدیق نمی‌کند به تشخیص خود عمل کند.» صادق آملی‌لاریجانی اگرچه مخاطب قرار گرفتن اعضای مجمع وارد کرد اما اظهاراتی را مطرح کرد که مطابق آن اصل گفته رهبر انقلاب تأیید شده است و فقط مخاطب آن از «اعضای مجمع» به «عده‌ای از فضایی قم» تغییر کرده است. لاریجانی تعبیر رهبر انقلاب را این‌گونه روایت کرد: «این بردارانی که زحمت کشیدند و نامه به محضر حضرت آقا دادند، آقا نامه را به ما ماندانند به اینها دادند، آنها در نامه گفتند به نظر ما یک دلیل‌هایی می‌آید اما نظر شما محکم است. آقا فرمودند اگر نظر قطعی مرا مجمع قبول ندارد، نظر قطعی خودش را بدهد.» مطابق آنچه رهبر انقلاب ششم تیر ماه نیز تأکید کرده بودند نظر قطعی ایشان دنبال شدن طرح «الزام به ثبت رسمی معاملات اموال غیرمنقول» است و لواطیکه از دیدگاه شورای نگهبان این قانون یک اشکالی هم داشته باشد، حداقلی‌ترین برداشتی که از تأکید مجدد رهبر انقلاب می‌توان داشت این است که مجمع باید نظر قطعی خود را در مورد طرح بدهد. تأیید یا

نقدی به رفتارهای نمایشی و برنامه‌های جنسیتی شده به بهانه بزرگداشت زنان

مواظب باشیم مسائل زنان نمایشی نشود

اخیر و همچنین مشاوران در امور زنان چهره‌ها و مدیران سیاسی تاکنون چه نقشی را به عهده گرفته‌اند و کدام مساله را در سیستم پیش برده‌اند و منجر به حل یک مشکل یا اتفاق مثبت شده‌اند؟ خروجی این واحدهای ژتانه که گمانه فرعی بودن آنها وجود دارد و ممکن است برای آن ردیف بوجه هم در نظر گرفته است چه چیزهایی بوده است؟

از نتایج این همایش‌ها بر ایمان بگویید

در سال‌های اخیر برنامه‌ها، همایش‌ها و جشنواره‌های اختصاصی ژتانه مختلف و حتی پرخرجی ایجاد شده‌است. همایش‌هایی که قصد داشته چهره‌بین المللی ایران را در مسائل زنان نشان دهد. از همایش‌ها تا تئاتر گذار در زمستان سال گذشته گرفته تا جشنواره بین المللی رسانه‌ای خورشید که در چند روز اخیر در مشهد برگزار شد و میهمان‌های مختلفی نیز به کشور آمدند. همایش زنان تأثیرگذار در تهران با همین عنوان عجیب درحالی در کشور برگزار شد که انفعال در کمیسیون مقام زن سازمان ملل و همچنین غائله‌های تلخ سال گذشته باعث حذف ایران شد. برخی رسانه‌ها درباره این کنگره نوشتند که حضور نمایندگان از کمیسیون مقام زن سازمان ملل حداقل می‌توانست بخش عمده‌ای از این رویداد باشد تا به جایگاه ایران کمک کند. اما مدعویین رویداد بیشتر همسران مقامات و رئیس‌جمهور کشورهایی بودند که شاید ایران مرادوات فرهنگی و سیاسی چندانی هم با آنها ندارد.
چندی پیش نیز جشنواره رسانه‌ای خورشید با هدف دود زن و رسانه و معرفی جایگاه واقعی زن مسلمان به دنیا برگزار شد. جشنواره‌ای که به گفته شهردار مشهد ۱۰۰ زن فعال رسانه‌ای آزاداندیش و استکبارستیز از بیش از ۴۵ کشور و حدود ۱۲۰ خبرنگار زن ایرانی در آن حضور پیدا کردند و به گفته وی فرصت ارزشمندی برای معرفی و انعکاس جایگاه واقعی زنان ایرانی و واقعیت زیست زنان شهیدی در سطح بین المللی بود. اما آیا می‌توان بعد از پایان این جشنواره دستاوردهای به دست آمده در آن بازگو شود؟ آیا زیابطات بین المللی به دست آمده در این دست جشنواره‌ها در طول سال منجر به رشد و توسعه‌ای در حوزه زنان چه در داخل و چه در خارج از کشور خواهد بود؟
مرد حاصل از برگزاری چنین جشنواره‌هایی بدنه اصلی زنان کشور چیست؟ حالا که دولت و حکمرانی به این نتیجه رسیده

است که باید تصویر مخدوش شده از ایران در رسانه‌های بین المللی را تغییر دهد و درپی همکاری‌های مختلف بین المللی است، قرار نیست این تصویر در داخل ایران نیز به زنان کشور نشان داده شود تا فقط تصور مخفلی برای جایزه و تشکر به نام زنان نباشد؟

«فعال حوزه زنان» باش و بالا برو

در سال‌های اخیر واژه «فعال حوزه زنان» عنوانی است که برخی فعالان مجازی و کاربران شبکه‌های اجتماعی برای خودشان انتخاب کردند و سعی کردند ذیل این عنوان فعالیت کنند. فعالانی که شاید عمق و اوج فعالیت‌هایشان چند پست یا توئیت بیشتر نباشد اما این عنوان و همزمانی آن با تازند بودن موضوع زنان راه میان بری برای رشد رسانه‌ای و حتی سیاسی افراد مختلف شده است. افرادی که همین موضوع باعث شده تا راه‌های صدساله را یک شبه طی کنند و تبدیل به شبه متخصص‌های یکی دوساله در مسائل زنان می‌شوند و آن‌طور که پیداست به جای حل مساله شاهد شعل‌گذاری‌های رسانه‌ای و حتی دعو‌های جناحی زیادی در این موضوع هستیم که نه تنها باری از دوش جامعه زنان کشور برنداشته بلکه بیشتر مخفلی برای بحث‌های استنادیومی شده است. افرادی که حضور پرزنگی در تربیون‌ها و برنامه‌ها و همایش‌های نمایشی دارند و از این برنامه به آن برنامه می‌روند و رزومه‌سازی می‌کنند و تنها آنچه رخ می‌دهد پرسونال برندینگ است که دارد در برنامه‌های وابسته به حکمرانی از سوی این افراد رخ می‌دهد و سیستم ذوق‌زده‌ای که از حمایت این‌گونه افراد استقبال می‌کند چون در شبکه‌های اجتماعی می‌تواند دیده شود. برای همین می‌توان گفت که تازند شدن مسائل زنان پاشنه آشیلی به نام فعالان شبکه اجتماعی دارد که به جای تحقیق و پژوهش و حتی رگه‌های انتقادی نسبت به وضع موجود و پرداخت به مسائل ریشه‌ای برای دیده‌شدن‌های شخصی و بالارفتن و حتی گرفتن همان پست‌های فوامی‌شی روی رفتارهای نمایشی آورده‌اند. موضوعی که باعث شده به جای آنکه متولیان دلسوزان مسائل زنان باشند و از تربیون‌هایشان صدای زنان غام شنیده شود، به پرداخت بدهی وام هویتی‌شان اختصاص یابد و بیشتر از قبل شاهد رفتارهای نمایشی بی‌عمق و بی‌خاصیت باشیم.